

[Inger Gautier Schmit.]

under Forhold, hvor de ældre prostituerede Kvinder i høj Grad sætter deres Præg. Vi kan simpelt hen ikke være bekendt, at ganske unge Piger, der inddrages under Børneværnet, i en saadan Sygdomssituation anbringes under saa overordentlig uheldige og for dem ofte moralsk nedbrydende Forhold.

Det er blevet meddelt, at man agter at oprette en hel Del nyt Politi her i Landet, og saa vidt jeg forstaaer, vil der sikkert i nær Fremtid ske dette, at et betydeligt Antal nye Politibetjente vil blive udnævnt. Jeg skal aldeles ikke udtale mig om den større eller mindre Betimelighed heraf, jeg vil kun i denne Forbindelse udtale et Haab om, at man nu, da saa stort et Antal Politibetjente skal udnævnes, tilstræber at udnævne et betydeligt Antal kvindeligt Politi. Det er en Sag, der har haft overordentlig store Vanskeligheder her i Landet, men saavel i England som i Amerika ser jeg, at man er gaaet meget stærkt og hurtigt til Værks i Retning af at ansætte et betydeligt Antal kvindelige Politibetjente.

Jeg tænker her paa hele den Del af Opgaverne, som gaar i Retning af Tilsyn i vore Parker, paa vore Legepladser, i de mørke Gader, paa forskellige Forlystelses-etablissementer, hvor ganske unge Kvinder og Mænd færdes, og jeg tænker paa alle de forskellige Afhøringer af Børn i Politisager, af hvilke der findes Hundreder her i København, og paa Besøg rundt omkring i Beværetninger, hvor saa sandt kvindelige Politibetjente af den rette Type kunde gøre en overordentlig god Virkning. Jeg er ganske vis paa, at de fleste af de ærede Medlemmer aldeles ikke kender Forholdene i saadanne Kælderbeværetninger rundt omkring i København, men hvis de vil gøre sig den Ulejlighed at aflægge et saadant Besøg ved Nattetide, vil de sikkert forfæres, dels over de ganske unge Sømænd og dels over de ganske unge Kvinder, som færdes paa saadanne Steder. Man føler sig ganske magtesløs over for, hvordan man dog skal standse en Ungdom, der saadan er paa Vej til fuldstændig at gaa til Bunds. Her mener jeg en besindig, rolig kvindelig Politibetjent maatte kunne gøre en udmærket god Indsats.

Som bekendt maatte Justitsministeren i Foraaret udsætte sin Svangerskabslovs Ikrafttræden til 1. Oktober 1939, og jeg spurgte da Justitsministeren, hvilken Lov der var gældende indtil da, idet jeg over for Ministeren hævdede, at saavel Læger som Jurister og Domstole sikkert allerede opere-

rede med den nye Lovs Bestemmelser, og at vi paa en Maade kom ud i et tomt Rum, fordi Lovens Ikrafttræden blev udsat i halvandet Aar, uden at der rigtig var givet Direktiver og Bestemmelser om, hvordan man havde at forholde sig saa længe. Justitsministeren udtalte, saa vidt jeg kan huske, at det maaske blev nødvendigt gennem Cirkulærer og Direktiver at oplyse om, hvorledes Sagerne skulde behandles, indtil Loven eller den Lov, der til den Tid vilde blive vedtaget, traadte i Kraft.

Jeg vil gerne spørge Ministeren, hvilke Cirkulærer der er sendt ud i den Anledning, og om Ministeren har nogen Erfaring i Retning af, om Forholdene har ændret sig med Hensyn til det voldsomme Antal af kriminelle Aborter, som gav Anledning til Svangerskabslovens Gennemførelse, og om Ministeren ikke nu, da den voldsomme Bølge af Sensation har lagt sig og man ser ganske nøgternt og ædrueligt paa hele dette Spørgsmaal, mener, at Sagen kan reduceres til noget ganske ringe, til nogle enkelte positive Foranstaltninger over for besvangrede og Oplysning og Anvisning paa en praktisk Hjælp. Jeg tror, at hele det Postyr, der dengang blev rejst om denne Sag, var i høj Grad uheldigt, fordi det forkludrede Sagen, og det kan godt være, at de halvandet Aar, vi nu har til at tænke os om, vil være i høj Grad tjenlige, saadan at det, der engang bliver lovfæstet, bliver ædrueligt og kun det, der er strengt nødvendigt, thi længere skal man ikke gaa over for dette vanskelige Spørgsmaal.

Saa vil jeg gerne have Lov til at henlede den højtærede Undervisningsministers Opmærksomhed paa en enkelt Ting angaaende det højere Skolevæsen. Undervisningsministeren har jo en glædelig Interesse for Ungdommen og har gennem Foredrag bebudet, at han arbejdede med Planer om en videre Udvikling af Ungdomsoplysningsarbejdet. Dette skal jeg ikke komme ind paa, da jeg ikke har hørt Ministerens Taler og ikke kender hans Planer nøjere; men jeg vil henstille til Ministeren, om der ikke paa eet Omraade, som allerede er bestaaende, kan træffes en Afgørelse noget afvigende fra, hvad der i Øjeblikket praktiseres.

Fhv. Undervisningsminister Byskov nedsatte i 1928 en Kommission, der skulde tage det højere Skolevæsen under Overvejelse; der blev i 1931 nedsat en anden Kommission, og et Fagudvalg af Gymnasielærere har ligeledes beskæftiget sig med disse Spørgsmaal. Jeg tænker her særlig paa den Stilling, Religionen har i Gymnasierne. Man er i alle disse tre Kommissioner kommet